

FIRSAT ELDEYKEN

GÜZEL KULLUK EDELİM!

es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berakâtühû.

Aziz ve sevgili kardeşlerim, mübarek dinleyiciler, Müslümanlar!

Allah'ın selamı, rahmeti, bereketi üzerine olsun... Cumanız mübarek olsun... Hepinize sevgilerimi, saygılarımı, hayır dualarımı, temennilerimi sunarım; hayırlı ömürler dilerim.

a. Adaletin Uygulanmaması

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'in hadis-i şeriflerinden üç tane okumayı düşünüyorum. Birincisi *bi'se* ile başlıyor. Sayfasını söyleyemeyeceğim, çünkü elimde şerh var, metin yok. Yolculuk hali olduğu için elime geçenle iktifâ ediyorum:

بِئْسَ الْقَوْمُ قَوْمٌ لَا يَقُومُونَ لِلَّهِ بِالْقِسْطِ وَبِئْسَ الْقَوْمُ
قَوْمٌ يَعْمَلُ فِيهِمْ بِالْمَعَاصِي فَلَا يُغَيِّرُونَ¹

¹ Suyûtî, *Câmiu'l-Ehâdîs*, 11/77 (10286); *Râmûzu'l-Ehâdîs*, 242/10.

Deylemî, Câbir *radıyallahu anh*'dan riva-
yet etmiş.

Bi'se, edât-ı takbih, yâni “Ne kadar fenâ,
ne kadar kötü!” manasına gelen bir edat
Arapça'da. *Ni'me* edatı da, “Ne kadar güzel!”
demek. Ona da edât-ı tahsin derler. Beğenme,
güzel bulma edatı, güzel bulduğunu ifade edatı
demek oluyor. *Bi'se*, ne kadar fenâ bulduğunu
ifade eden bir edat. Konuşmacının bu kelimeyi
kullanması, bu sözden sonra gelen şeyi ne ka-
dar fenâ bulduğunu ifade ediyor.

(*Bi'se'l-kavmü kavmün*) “Ne kadar fenâ
bir kavimdir o kavim ki, (*lâ yekûmûne li'llâhi
bi'l-kıst*) Allah rızası için adaletle hüküm sür-
müyor, adaletle iş yapmıyor. Yâni, Allah rızası
için Allah'tan korkarak, Allah'ın rızasını kazan-
mak için adaletle işlemlerini yapmayan bir ka-
vim, ne kadar kötü bir kavimdir.”

Kavim, ırk manasına değil; bir insan toplu-
luğu demek. Az da olabilir. Mesela, (*Kavmün
min baîdin*) “Uzaktan bir kavim geldi.” dediği
zaman, “Birtakım insanlar geldi, bir topluluk
geldi, bir heyet geldi, birkaç kişi geldi...” de-
mek de olabilir Arapça'da. Yâni, “Ne kötü bir

topluluktur o topluluk ki içlerinde yaptıkları işleri Allah rızası için adaletle yapmıyorlar, adaleti uygulamıyorlar.”

Adalet İslâm’da çok önemlidir. Dost olsun, düşman olsun, habîb olsun, sadîk olsun, arkadaş olsun, kim olursa olsun, isterse babası olsun; lehinde de olsa, aleyhinde de olsa Allah rızası için onu söyleyecek, adaletten ayrılmayacak. Yakınlarının sevgisi onu adaletten ayırmayacak; düşmanlarının, hasımlarının kızgınlığı onu adaletten ayırmayacak. Düşmanlarının hakkı varsa, hakkını verecek; yakınlarının haksızlığı varsa, onu söyleyecek.

İslâm’da insanların böyle olması lazım, tam adil insanlar olması lazım! Her işini adaletle yapması lazım!

Yapmıyorlar, insanlar söz dinlemiyor. Allah emrediyor, Allah’a *aleyhisselam*î oluyorlar. Kanunlar yasaklıyor, yasakları çiğniyorlar. Ne olacak bu durum?.. Bunları yapanların Cenâb-ı Hak dünyada, ahirette belâsını, cezasını verir, te’dir eder, cezalandırır. Ama bizler ne yapmalıyız?.. Bizler adaleti yerleştirmek için var gücümüzle çalışmalıyız Adalet terbiyesi, adalet ahlakı, hakkı sevmek, hakkı söylemek şuuru

terbiye olarak verilmeli! Çocuklarımıza küçük-ten adaleti öğretmeliyiz, hakkâniyeti öğretmeliyiz. Doğru sözlülüğü, doğru özlülüğü öğretmeliyiz.

مَنْ لَمْ يَعْرِفِ الشَّرَّ يَقَعْ فِيهِ

(Men lem ya'rifi's-şerra yaka'u fîhi) “Şerri

bilmeyen, bilmeden onun içine düşer.” Şerri de bilecek. Biz evlatlarımızı melek gibi yetiştirirken etraftaki şeytanlar onları kandırmasın diye, şerri de bilecek çocuklar.

“Bak bu kötüdür, bunun zararı şudur, böyle insanlar davardır. Onları önlemek için şöyle yapmalı, böyle yapmalı!” diye şerri de öğreteceğiz.

Saf yetiştirmeyeceğiz. Gafil, cahil, aptal, aldatılabilen şekilde yetiştirmeyeceğiz ama, adaletli yetiştireceğiz. Adalete bağlı yetiştireceğiz. Haksızlıkları gördüğümüz zaman yaptırtmayacağız, engelleyeceğiz. Haksızlığın karşısında susmayacağız.

السَّائِكُ عَنِ الْحَقِّ شَيْطَانٌ أُخْرَسُ

(es-sâkitü ani'l-hakkı şeytânün ahrasü)

“Haksızlığın karşısında, hakkı söyleyecek yerde susan, söylemeyen kimse, şeytan-ı ahrastır,

dilsiz şeytandır.” diyor Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz.

Şimdi kendi ülkemize gelecek olursak, dünyadaki umumi durumu düşünecek olursak, maalesef rüşvet, hırsızlık, adam kayırma, haksızlık, adaletsizlik çok yaygınlaşmıştır. Bunun sebebi nedir?.. Yâni toplum çöküntü halinde, en yetkili insanlar söylüyor, yöneticiler söylüyor; adalet teşkilatının başındaki insanlar söylüyor. Bir çöküntü var, ahlak çöküntüsü var. Artık dayanılmaz olduğu için isyana, itiraza, feriyad ederek, bağırarak söylemeye insanları mecbur eden bir bozulma var toplumda...

Neden oluyor bu?.. Şimdi bunu kimse düşünmüyor. Bilmem düzen değişmeli, anayasa değişmeli, kanun değişmeli ama, bu bozulma niye oldu?..

Kanunlar ahlakı sağlayamıyor. Şunu şöyle yap, bunu böyle yap demek yetmiyor. İnsanları güzel yetiştiren eğitimidir. Eğitimin temelinde, ahlakın temelinde de nefis terbiyesi vardır, iman vardır. Nefsini terbiye etmezse insanlar, başkalarının aleyhine haksızlık yapar. “Rabbenâ, hep bana!” der. Adaletli olmak için nefsinin terbiye edilmesi lazım! Ondan sonra mümin

olması lazım, “Ben haksızlığı yaparsam, Allah ceza verir.” diyebilmesi lazım, Allah’tan korkması lazım!

Şimdi dini geriye atınca, imanı öğretmeyince, çocuklarımıza Allah korkusunu öğretmeyince ne oluyor?.. Herkes fırsatı buldu mu, gözle kaş arasında haydutluğu, hırsızlığı, dala-vereciliği yapıyor. Çünkü kişi çürük... Biz kişileri sağlamlaştırmaya çalışmıyoruz, kanun koyarak çürüklerle sağlam bir toplum kurmaya uğraşıyoruz.

Kanunu istediğin kadar koy, kötü demirden iyi kılıç yapılmaz. Briketten yüz katlı apartman yapılmaz, çelikten yapılır. Çelik potrellerin sağlam eklenmesiyle yapılır. Onun için şu gerçeği görmeliyiz ki, toplum çöküyor. Bunda herkes ittifak ediyor. İlerici gazeteler, gerici gazeteler, devrimciler, gericiler... Neyse yâni, herkesin Türkiye’de ittifak ettiği bir şey, toplum bozulmuş, iyi çalışmıyor. Bütün düzende her yerde bir laçkalaşma var.

Tamam. Bunun çaresi nedir?.. Bunun çaresi kişilerin dürüst hareket etmesi. Kişinin dü-

rüst hareket etmesini sağlamak kanun koymakla olmaz. Kişinin kafasına, gönlüne o aşkı, o şevki, o arzuyu, o terbiyeyi vermekle olur.

Olmuyor. Bu eğitimle bu olmadı. Devirdik, devrimleri yaptık; örfleri, adetleri sildik, batılılaştık, batılılar gibi olduk, kıyafetleri değiştirdik, ama bir şeyleri bozduk, toplumu bozduk, insanı bozduk. Türkün ahlakını, seciyesini doğulu batılı, dost düşman herkes methederken...

Ben şimdi mesela iftiharla duydum Avusturalya’da, orada Gelibolu savaşının yıldönümünü münasebetiyle bir askeri konuşturmuşlar. Demiş:

“Dünyanın en asil askeriyle çarpıştık, en dürüst insanlarla çarpıştık. Haksızdık, yanlış iş yaptık.” demiş.

Osmanlı askerini ve Gelibolu’da karşılaştığı askerleri methetmiş, hayran olduğunu belirtmiş. “Çok güzel ahlaklı, çok temiz insanlardı.” diye söylemiş. Bozuldu şimdi...

Bizim bir tanıdığımız babasından anlatıyor: Eskiden birisi gelirdi dükkâna, bütün dükkânı alsa götürse, senet sepet olmadan malı verirdik. Adam da borcunu bilirdi, zamanı

gelince gelir öderdi. Şimdi senet yapıyorsun, ona rağmen adam malı alıyor, kaçıp gidiyor, parasını ödemiyor. Yâni ahlak bozuk olunca, tedbir tutmuyor. Çareler, kanunlar, kurallar, cezalar insanı iyi insan yapmıyor. Din eğitimi çok önemli...

Bu Avrupa'da, Amerika'da, Avustralya'da, ben kilisenin eğitime çok büyük ve kuvvetli bir şekilde hâkim olduğunu gördüm. Her yerde onların mektepleri var, inanmış insanlar eğitim yapıyor. Yâni rahibeler, papazlar eğitim yapıyor ve çocukları kendi değerlerine göre yetiştiriyorlar. Bizim de kabul edeceğimiz değerler olmayabilir ama, kendi değerlerini çocuklarına kazandırıyorlar. İşte iş ahlakı diyorlar, söz diyorlar, geçim diyorlar, şunu diyorlar, bunu diyorlar; yine de tam tutturamıyorlar ama, bizden iyiler.

Mesela Avustralya'da bakıyorum ben, çok çok daha rahat, çok çok daha düzenli bir toplum teşkil etmişler.

Bizim dediğimizi yapsalar, yâni İslâm'ın ahlakını getirseler, öteki ahlaksızlıklar da olmasa, daha da iyi olacak. Ama hiç olmazsa eski

bir dinin mensubu oldukları için ehl-i kitap oldukları için yaptıkları şeyler yine o ahlaklı insanların, fedakâr insanların, idealist insanların, ülkücü insanların güzel çalışmalarıyla olduğu için az çok bir güzellik görülüyor.

Ama bizde bir şey bilmeyenler, cahiller her şeyi yıktığı için topluma en faydalı, en önemli, toplumu besleyen, ruhunu terbiye eden temel müesseseleri yıktıkları için toplum bozuldu. Kendileri bozuldular, kendilerinin bozulduklarının farkında değiller. İyi bir şey yapıyoruz derken, halka, topluma, devlete faydalı şeyler yapıyoruz derken, en kötü şeyleri yapıyorlar. Bu ülkü için ölürüz, kalırız, asarız, keseriz derken, çok yanlış bir şeye baş koymuş oluyorlar, gönül vermiş oluyorlar. Çok ters bir istikamete gidiyorlar.

Allah ıslah etsin... Islah olmazsa ne olacak?.. İyilerin harekete geçmesi lazım! İyilerin ağırlıklarını koymasına lazım! İyilerin söylemesi lazım! İyilerin yönetimde kendilerini hissettirmesi lazım, dayatması lazım! “Bu haksızlık olmaz, bu adaletsizlik olmaz, bu ahlaksızlık olmaz!” diye elbirliği ile çalışması lazım!

İyilerin birlik ve beraberliği, iyilerin gayreti ile kötülük azalabilir, toplum düzelebilir. Allah iyilere gayret kuvvet versin... Kötülükleri temizlemeyi nasip etsin...

b. Haramın Helal Sayılması

İkinci hadis-i şerif de yine *bi'se* ile başlıyor, yine bu konunun etrafında dönüyor sözler. Peygamber Efendimiz buyurmuş ki:

بِئْسَ الْقَوْمُ قَوْمٌ يَسْتَحِلُّونَ الْمُحَرَّمَاتِ بِالشُّبُهَاتِ
وَبِئْسَ الْقَوْمُ قَوْمٌ لَا يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَلَا يَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ²

“Ne kötü kavimdir ne kötü insan topluluğudur, ne kötü topluluktur o topluluk ki, Allah’ın haram kıldığı şeyleri helâl sayıp, aldırma yapıyorlar. Ne kötü topluluktur o... Ve ne kötü topluluktur o topluluk ki, emr-i ma’ruf yapmıyorlar, nehy-i münker yapmıyorlar.”

Yâni, şu iyi şeyleri yapın, yapın demiyorlar; gördükleri kötü şeyleri de yapmayın, yapmayın diye engellemeye girmiyorlar. Öyle uyu-

² Suyûtî, *Câmiu'l-Ehâdîs*, 11/77 (10288); *Râmûzu'l-Ehâdîs*, 242/11.

şuk, gevşek duruyorlar. Bir de Allah haram kılmış, onlar harama aldurmıyorlar, haramı helâl sayıyorlar, helâlmış gibi haramı icra ediyorlar, harama dalıyorlar. (Yestahillûne'l-muharramât) Haram kılınmış şeylere aldırma-
dan dalıyorlar, yapıyorlar, yiyorlar, içiyorlar...

Demek ki Peygamber Efendimiz'in ne kötü kavimdir demesi, bize Peygamber Efendimiz'in öyle insanları sevmediğini, Allah'ın öyle insanları sevmediğini gösteriyor. Allah'ın sevmediği insanlar da belâya, cezaya uğrarlar.

Onun için biz ne yapacağız?.. Allah'ın haram kıldıklarını bileceğiz, onları listeleyeceğiz, odamızın duvarında duracak, çoluk çocuğumuza ezberleteceğiz; haramları yapmayacağız. Yalan söylemek haram... Arkadaşın arkadaşına üç günden fazla dargın durması haram mı; haram... Bunları da yazacağız. Sadece öyle içki haram, faiz haram, kumar haram dersen, onları klasik buluyorlar artık, onları söylediğin zaman aldurmuyor.

“Bak, dargın durmak da haram, sen kaç yıldır dargın geziyorsun!.. Bak, gıybet etmek de haram! Sen ölü eti yer gibi arkadaşını boyna

gıybet edip duruyorsun, yalan yanlış konuşuyorsun! İftira haram...” vs. Bunları da söylemek gerekiyor.

Emr-i ma’ruf ve nehy-i münker çok önemli bir faaliyet... Yâni iyi olan şeyi emretmek, kötü şeyi yaptırtmamak; fiilen yaptırtmamak, sözle yaptırtmamak... Bunlar çok önemli. Bu canlı toplum alâmeti... Yâni bir toplum canlıysa, hayat doluysa, aşk, şevk doluysa, onun içindeki insanlar emr-i ma’ruf nehy-i münker yapar. Çünkü, her yerde kötülük gelişebilir. Buğday tarlasının içinde dikenler bitebilir, onları ayıklamak lazım! İnsan vücudunun içine mikrop girebilir, onları öldürmek lazım! Yâni kötülüklerin ayıklanması, nehy-i münker çok önemli...

Emr-i ma’ruf, iyiliklerin de yapılması kâr için kazanç için çok gerekli... Çünkü, öyle toplumlar gelişir, yükselir, zenginleşir, ilerler. Sonunda o insanlar Allah’ın sevgili kulları olurlar.

Bunun misali tarihte çok görülmüştür. Ahlaklı toplumlar, güzel ahlaka sarılmış toplumlar yükseliyor; ahlakı çökmüş, tefessüh etmiş, dejenere olmuş, bozulmuş toplumlar da çöküyor.

Neden?.. Asker savaşmıyor, dűřmanın karşısında yeniliyor. İdareci iyi idare etmiyor, idare bozuluyor. Halk kötü davranıyor. Mutluluk yok, düzen yok, çalışma yok, gayret yok; toplum çöküyor. Başkaları geliyor, istilâ ediyor, oralara hakim oluyor. Allah saklasın...

Demek ki emr-i ma'ruf yapacağız, nehy-i münker yapacağız. Canlı, faal, aktif Müslüman olacağız. Allah'ın haram kıldığı şeyleri öğreneceğiz, muharramâtta sakınacağız, aziz ve sevgili izleyiciler ve dinleyiciler!..

c. Güzel Amellere Kořturun!

Üçüncü hadis-i şerif ile sohbetimi bitireceğim. Ama bunları güzelce aklınızda tutun, kaydınıza alın, çoluk çocuğunuza öğretin!

Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* buyuruyor ki:

بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ سَبْعًا مَا تَنْتَظِرُونَ إِلَّا فَقْرًا
مُنْسِيًّا أَوْ غِنًى مُطْغِيًّا أَوْ مَرَضًا مُفْسِدًا أَوْ هَرَمًا
مُفْنِدًا أَوْ مَوْتًا مُجْهِزًا³ أَوِ الدَّجَالَ فَإِنَّهُ شَرُّ مُنْتَظَرٍ
أَوِ السَّاعَةِ وَالسَّاعَةِ أَذَى وَأَمْرٌ

³ Tirmizî, "Zühd", " (2459); *Râmûzu'l-Ehâdîs*, 243/1.

Ebû Hüreyre *radıyallahu anh*'dan rivayet edilmiş Alimlerin sahih olduğunu bildirdiği bir hadis-i şerif. Çok sevgili büyüğümüz Abdullah ibn-iMübarek ve Tirmizî kaydetmiş.

(*Bâdirû bi'l-a'mâl*) diye başlıyor. “Müsa-baka edercesine koşunuz! Güzel işleri yapmaya, sâlih amelleri işlemeğe, hayırlı işleri yapmaya, hayrât-ü hasenâta koşunuz! Güzel ameller işlemeye, a'mâ'l-i sâliha işlemeye koşturunuz!” Yâni güzel şeyleri yapmaya teşvik var, acele acele yapın diye tahrik var. (*Seb'an*) “Şu sayılacak yedi tane şey gelmeden evvel. Onlar geldi mi yapamazsınız veya iş işten geçmiş olur. İşte bu yedi şeyi iyi hatırlınızda tutun:”

1. (*Mâ tentazırûne illâ fakran münsiyyen*) “Siz unutulmuş bir fakirlikten başka bir şeyin mi gelmesini bekliyorsunuz? O gelmez mi, gelivermez mi?..” manasına.

Mensiyyen; insan unuttur, aldırılmaz, tahmin etmez, zenginken kendisine geleceğini düşünmez. Ama bakarsın birden fakirlik geliverir. Allah saklasın... Zenginken, çeşitli dükkânları,

daireleri varken, arabaları varken, toplumdaki bir sarsıntı veyahut kişisel bir şey, yangın, kaza vs. derken, bir de bakarsınız ki fakirlik geliverir.

Mensiyen; yâni unutulmuş, hatıra gelmeyen, umulmayan bir fakirlik... Veyahut ism-i fâil sîgasıyla, *münsiye*n de olabilir. Râviler bunu da rivayet etmişler. Yâni fakirlik bir geldi mi, insana ne yapacağını unutturur, şaşırttırır. Fakirlik geldi mi hayırları unutturur, vazifelerini unutturur, çok kötü durumlara düşer. Hatta fakirliği dolayısıyla ahlaktan sapar, hırsızlık yapar vs.

Onun için o fakirlik gelmeden evvel hayırlı amellere çalışmak lazım! Sonra başını kaşıyacak zamanı olmaz da hayırlı amelleri, ibadeti, taati yapamaz.

2. (*Ev ğinen mutġiyen*) “Yahut, azdırıcı bir zenginlik gelmeden evvel.” Bu da bir tehlike, umulmadık bir fakirlik de tehlike... Azdırıcı bir zenginlik geliverir, artık hayır hasenat yapamaz insan. O zenginliğin gururuyla, şımarıklığıyla haramlara, günahlara sapar, mahvolur. O gelmeden evvel güzel amelleri işlemek lazım! O da bir tehlike diyor Peygamber Efendimiz.

3. (*Ev maradan müfsiden*) “Yâhut, insanın gücünü, kuvvetini tüketen, insanı ifsad eden, karma karış eden, vücudunun imkânlarını tüketen hastalık gelmeden evvel.”

Evet, sıhhatliyen insan güzel ibadet ediyor ama, hastalık geliverirse yatağa esir oluyor. Herkes onun hizmetine koşuyor, herkese yük oluyor. Başkasına hizmet eden faydalı bir insanken, yapamaz duruma geliyor. Onun için hastalık gelmeden evvel hayırlı işleri yapmalı!..

4. (*Ev heramen müfenniden*) “Yahut da ihtiyarlık, bunaklık geliverir.” Adam iyiydi, hoştu, tatlı bir kimseydi, gayretliydi ama ihtiyarlayıverdi, bunayıverdi. Tamam, artık bitti. Hayır yapamaz, aksine abuk sabuk işler yapar, abuk sabuk sözler söyler. İşte ondan önce ömrünün kıymetini bilip, gençliğinin kıymetini bilip, ihtiyarlıktan önce hayırlı işleri yapması lazımdı. O da bir tehlike...

5. (*Ev mevten müchizen*) “Veyahut da seri olarak, birden gelen, füc’eten gelen ölüm. *Müchiz*, *füc’eten* mânâsına diye şerhte yazıyor. Birden bire geliverir ölüm, hiç tahmin etmezsin.

Nasıl olur?.. Burada kaydetmiş, mesela (*ke-katil*) demiş; yâni birisi çeker tabancayı, öldürür. Hadi, gitti işte adam. (*Ev hedmin*) Veya duvar yıkılır, zelzele olur vs.

Yâni, yaşlı değildi, sıhhatliydi, neşeliydi ama, etrafındaki çevresinden de ölüm geliyor insana... Her zaman hastalıktan dolayı olmuyor ki... Tam sıhhatli iken, çakı gibiyken, selvi boy-luyken birden bir zelzele oluyor, ölüp gidiyor Allah saklasın... Gelebilir, kader, mukadderat. Mümin olarak ölürse şehit olur. O gelmeden ev-vel sâlih amellere devam etmeli!..

6. (*Evi'd-deccâl*) “Deccal çıkmadan evvel sâlih amellere girişmeli!..” Deccal çıktı mı, o zaman iş zorlaşıyor.

Deccal ne demek?.. Aldatıcı, insanları çok aldatıcı demek... Hakkı bâtıl gibi gösterecek, bâtılı hak gibi gösterecek, şerri hayır gibi gös-terecek, kötüyü iyi gibi gösterecek, haramı gü-nahı tatlı gösterecek... Bütün değer hükümle-rini değiştirecek. Allah’ı inkâr ettirecek, ken-disine taptıracak, insanları kendisine bağlaya-cak. Korkunç bir afet...

O geldiği zaman insanların çoğu şaşırarak. Mümin-i kmiller onun Deccal olduğunu anlayacak, alnında “Kfirdir!” yazıldığını görecek, kurtulacak, Deccal’in fitnesine tutulmayacak ama kimisi de tutulabilir. O da bir tehlike... O gelmeden insanın sahil ameller işlemesi lazım!..

Bazıları diyorlar ki, Deccal bir insan değil bir olay, toplumdaki bir kötü gelişmedir. İman gidiyor, yerine küfür makbul oluyor. Ahlak gidiyor, yerine rezalet, kepezelik makbul oluyor, icra olunuyor. Değer hükümleri değişiyor; dürüst insanlar aptal sayılıyor, hırsızlık yapanlar açıkgöz sayılıyor. İman yok, edep yok, ahlak yok... Deccal bu durumdur diyorlar. Bazıları da başka yorumlarla anlatıyor.

Deccal’ın fitnesi, en büyük fitnedir. Ona karşı Müslümanların uyanık olması lazım! (*Feynneh şerrun mntazarun*) “nk Deccal beklenenlerin en şertlisidir. İlerde olup da geleceği beklenen şeylerin en kötüsüdür.” diyor Peygamber Efendimiz.

Tabi ilerde řu gelecek, bu gelecek falan diye haberler olur, ümitler olur, kayıtlar olur,

ihbar olur, bilgi olur; insan onu bekler. Ama beklenenlerin en şerlisi, en kötüsü Deccal'dır.

Deccal'i de bildirmiş. "Ahir zamanda Dec-cal çıkacak, toplum şöyle olacak, böyle olacak..." diye Deccal'in çıkışını bekliyor Müslümanlar. Bazıları da çıktı diyor. "İşte o beklenenlerin en kötüsüdür." diye Deccal'in arkasından bu izahatı vermiş Efendimiz. Bizim de onun en kötü olduğunu bilip, ona karşı uyanık olmamız lazım! Deccal'i tanıtmamız lazım, Dec-cal'e karşı müteyakkız olmamız lazım! Dec-cal'in aldatmalarına karşı dinimize sımsıkı sarılmamız lazım!..

7. (*Evi's-sâ'ah*) "Yedinci tehlike de kıyametin kopmasıdır. (*Ve's-sâ'atü edhâ ve emer.*) Bu kıyamet çok müthiş ve çok acıdır. Çok acı bir olaydır, dayanılmaz bir olaydır."

O da çok korkunç bir hadise... Topluca alemin mahvolmasıdır. O zaman, bu işler olmadan önce Cenâb-ı Hakk'a güzel kulluk etmeye yönelelim!

Bunların kimisi olmuştur, kimisi olacaktır. Bu sayılanların bir kısmı kişisel olarak bazıların başına gelmiştir. Fakirlik gelmiştir veya az-

dırıcı zenginlik gelmiştir veyahut hastalık gelmiştir. İhtiyarlık gelmiştir, ölüm gelmiştir. Bize de gelebilir. Gelmeden önce gözümüzü açmalıyız. Su sıhhatli, afiyetli, aklımız başımızda olduğu zamanda, hadis-i şerifi dinlediğimiz şu andaki imkânlarımızla, günümüzü Allah'ın rızasına uygun geçirmeye çalışmalıyız. Sevaplı hareket etmeye gayret etmeliyiz. Müteyakkız olmalıyız, dikkatli olmalıyız.

Dünya hayatı imtihandır. Bu imtihan bitiverir, zil çalır, kalemimizi kaldırırsın denilir. Sorular cevaplandırılmadan öyle boş geçirilmişse zaman, sonuç fena olur.

Allah Teâlâ Hazretleri cümlemize, hakkı hak olarak görüp ona uymayı nasip etsin... Bâtılı bâtıl olarak görüp ondan korunmayı nasip etsin... İyi Müslüman olmayı, iyi toplum olmayı bize nasip etsin...

Peygamber Efendimiz'in *bi'se'l-kavmü* diye söylediği o tembel, kötülükleri, günahları engellemeyen ve adaletle hükmetmeyen; emri ma'ruf nehy-i münker yapmayan, haramlara, Allah'ın yasak kıldığı şeylere aldırmadan onları icra eden kötü toplumlardan eylemesin... O

huyların toplumumuzda belirmesine, gelişmesine fırsat vermeyelim, toplumumuzu ıslah edelim!

Allah Teâlâ Hazretleri toplumumuzu dünyanın en temiz, en ahlaklı, ahlaki bakımdan onlara önderlik eden, her yönden onları hayra sevk eden hayırlı bir toplum eylesin... Ki, Müslümanlar öyledir aslında.

Allah Teâlâ Hazretleri bizi insanlığa ve Ümmet-i Muhammed'e en güzel tarzda hizmetler edenlerden eylesin, o şerefi bahşeyesin...

Ömrümüzü rızasına uygun geçirip huzuruna sevdiği razı olduğu kullar olarak varalım. Rabbimiz bizi cennetiyle cemâliyle müşerref eylesin...

Tüm ümmet-i Muhammed'in de saadetini, selametini dünyada gösterebilirsin... Onun oluşmasında bize de nasipler, hizmetler ihsan eylesin...

Aziz ve sevgili izleyiciler ve dinleyiciler;
es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berakâtühû.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
7 Cemâziye'l-Âhir 1420 / 17 Eylül 1999
ALMANYA

Bütün CUMA SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.

